

Idrott, Finlands största kulturform?

Idrott, Finlands största kulturform?

En kvalitativ forskning om idrottens roll i kulturen

Karolina Grop

Examensarbete
Kulturproduentskap
2016

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Kulturproducentskap
Identifikationsnummer:	5692
Författare:	Karolina Grop
Arbetets namn:	Idrott, Finlands största kulturform?
Handledare (Arcada):	Maria Bäck
<p>Sammandrag:</p> <p>Det här examensarbetet undersöker idrottens position i kulturbranschen. Är idrott kultur eller är dessa två fritidsaktiviteter motpoler?</p> <p>Med hjälp av semistrukturerade, kvalitativa intervjuer undersökte jag åtta respondenters åsikter. Resultaten var varierande och alla hade en egen unik syn på frågan. Största delen av respondenterna var välkomnande till idrott som en del av kulturen men alla var inte av samma åsikt.</p> <p>Arbetet går även kort in på hur Ingå kommun stöder idrotts- och kulturverksamhet. Idrotten kammar hem största delen av kommunernas finansiering, i varje fall på småorter. Detta tror man att beror på att aktiviteten är högre för fritidssysselsättningar på idrottssidan och att kultur evenemang inte är lika populära. Jag frågade respondenterna om fördelningen av understöd enligt aktivitet är rättvist. I Ingå var fördelningen jämn och respondenterna upplevde fördelning av understöd på basen av aktivitet rättvist.</p> <p>Arbetet reder även ut hur respondenterna skulle förhålla sig till samarbete mellan idrott och kultur, och om det finns något branscherna kunde lära sig av varandra. Alla var positivt inställda till någon sort av samarbete. Någon var osäker på hur det fungera i praktiken och någon kom med förbättringsförslag. Till exempel fanns det åsikter om hur högkulturen kunde nyttja av att kopiera idrottens företagsekonomiska modell.</p>	
Nyckelord:	Idrott, Kultur, Kulturformer i Finland
Sidantal:	39
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	31.5.2016

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Cultural Management
Identification number:	5692
Author:	Karolina Grop
Title:	Sport, the largest culture form in Finland?
Supervisor (Arcada):	Maria Bäck
<p>Abstract:</p> <p>This thesis examines the position of sports in the cultural industry. Are sports culture or are these two activities opposites?</p> <p>I used qualitative interview to find out the opinions of eight respondents. The results were diverse, and everyone had their own unique take on the question. Most of the respondents were welcoming of sports as a part of culture but not everyone had the same opinion.</p> <p>This thesis examines also how the municipality of Ingå supports culture and sports activities financially. Some say that sports activities get the most support especially in small municipalities. This is based on the amount of active sportsmen and other enthusiasts, cultural activities are not as popular. I asked the respondents if they think it is fair to distribute financial support based on activity. The distribution of financial support is very even in Ingå, and the respondents all agreed that activity is a fair measuring rod for distribution.</p> <p>This thesis examines how the respondents feel about collaboration between sports and culture, is there something sports and culture can learn from each other?</p> <p>Everyone found collaboration positive. Some had trouble to see how it would work practically and some came with proposals for improvement. One opinion was that the traditional high-end culture could benefit from copying the sports business model.</p>	
Keywords:	Sport, Culture, Culture forms in Finland
Number of pages:	39
Language:	Swedish
Date of acceptance:	31.5.2016

OPINNÄYTE	
Arcada	
Koulutusohjelma:	Kulttuurituotanto
Tunnistenumero:	5692
Tekijä:	Karolina Grop
Työn nimi:	Urheilu, Suomen suurin kulttuurimuoto?
Työn ohjaaja (Arcada):	Maria Bäck
<p>Tiivistelmä:</p> <p>Tämä opinnäytetyö tutkii urheilun asemaa kulttuurissa. Onko urheilu kulttuuria vai ovatko nämä kaksi vapaa ajan aktiviteettia vastakkaiset?</p> <p>Käytin laadullisia haastatteluja tutkiakseni kahdeksan vastaajan mielipiteitä. Tulokset olivat vaihtelevia, ja kaikilla vastaajilla oli oma ainutlaatuinen näkemys kysymyksestä. Suurin osa vastaajista suhtautui myönteisesti urheiluun osana kulttuuria, mutta kaikki eivät olleet samaa mieltä.</p> <p>Opinnäytetyö käy lyhyesti läpi kuinka Inkoon kunta tukee kulttuuri- ja urheilutoimintaa. Yleinen mielipide on, että urheilutoimintaa tuetaan enemmän kuin kulttuuria joka johtuu aktiivisuudesta, kulttuuripalvelut eivät ole yhtä suosittuja. Kysyin vastaajilta onko aktiivisuus heidän mielestään reilu mitta. Inkoossa tuet jaetaan todella tasaisesti ja vastaajien mielipide oli, että aktiivisuus on reilu perustelu tukien jaolle.</p> <p>Opinnäytetyö tutkii vastaajien mielipidettä kulttuurin ja urheilun yhteistyöstä ja minkälaisia mahdollisuuksia näillä kahdella olisi oppia toisistaan. Vastaajat suhtautuivat positiivisesti yhteistyöhön. Toiset kokivat toteutuksen vaikeana, ja toiset ehdottivat parannus mahdollisuuksia. Yksi parannus vaihtoehto oli että perinteinen kulttuuri voisi ottaa oppia urheilun markkinoinnista</p>	
Avainsanat:	Urheilu, Kulttuuri, Suomen kulttuurimuodot
Sivumäärä:	39
Kieli:	Ruotsi
Hyväksymispäivämäärä:	31.5.2016

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	8
1.1 Problemformulering och avgränsning.....	9
1.2 Målsättning och syfte.....	9
1.3. Metod och material.....	10
2. Historisk genomgång.....	11
2.1. Idrotten under antiken.....	11
2.2. Finlands idrottshistoria.....	12
3. Inspiration till min frågeställning.....	13
3.1. Kolumn av museiintendenten Susanna Tyrväinen.....	13
3.2. Artikel med kultur- och idrottsminister Paavo Arhinmäki.....	14
4. Frågeställning.....	14
5. Presentation av respondenterna.....	16
5.1. Representanter från kulturbranschen.....	17
5.2. Representanter från idrottsbranschen.....	18
5.3. Branschfolk som representerar både idrott och kultur.....	19
6. Är idrott kultur?.....	19
6.1. Var går gränsen mellan idrott och kultur?.....	20
6.2. Ger idrottsevenemang samma upplevelse som kulturevenemang?.....	22
6.3. Kan idrott vara konst?.....	22
6.4. Var placeras dansen?.....	23
6.5. Vilken är skillnaden mellan att uppträda och tävla.....	24
7. Fördelning av understöd.....	25
7.1. Ingå kommun.....	25
7.2. Hur ser fördelningen ut i Ingå kommun?.....	25
7.3. Inom idrott rör sig mer pengar.....	26
7.4. Är fördelningen rättvis?.....	27
8. Möjligheter till samarbete mellan branscherna.....	28
9. Analys.....	31
10. Avslutning.....	32
Källförteckning.....	34
Bilagor.....	37

Förord

Utbildningen i kulturproduentskap har varit en otroligt lärorik upplevelse också utanför klassrummen och kursinnehållet. Nu när mållinjen närmar sig, känner jag att jag vill tacka mina lärare och klasskamrater för denna upplevelse som jag fått ta del av.

Jag vill speciellt tacka min handledare Maria, slutspurten var tuff men vi lyckades!

Jag vill tacka respondenterna som ställde upp och gjorde denna undersökning möjlig.

Micky, du har hjälpt mig så mycket med så många saker under studietiden och med examensarbetet. Jag vill ändå fatta mig kort och därför säger jag bara det här; tack för att du tvingade mig hålla pauser då jag behövde dem.

Till slut vill jag tacka alla övriga, föräldrar, kolleger och vänner. Tack för att ni orkat lyssna när jag babblat på om idrott, kultur och allt där emellan.

Tack!

1. Inledning

Idrotten har alltid varit en stor del av min vardag. Redan som barn vaknade jag ofta på veckosluten till ljudet av formel 1-bilar om susade i vardagsrummet. År 1995 när jag var knappt tre år gammal, vann Finland för första gången Världsmästerskapen i Ishockey och jag och min storebror gick omkring med blåvit målning i ansiktet ännu en vecka efter det.

Nu när jag inom kort skall utexamineras från kulturproducentutbildningen, känner jag att jag vill öppna dörren till idrottsbranschen. Detta ledde till min undersökning, ett försök att kombinera mina intressen och undersöka varför de inte skulle kunna kombineras.

Idrott är en stor och betydelsefull faktor i en stor del av finska folkets vardag. Enligt Yle Nyheter följde drygt 2,5 miljoner finländare med Unga Lejonens guldspele i januari 2016. Jag vågar nästan påstå att idrott är Finlands största kulturform, om idrott räknas som kultur.

Idrottens evenemang och fan-kultur liknar mycket andra evenemang i underhållningsindustrin och toppidrottare har ofta samma kändisstatus som etablerade artister och skådespelare. (Haapala-Kirsanova. 2016)

Längs med åren har jag lyssnat på många diskussioner om idrottens position då det kommer till kultur. För vissa har idrott alltid varit en självklar och stor del av kulturen i Finland medan andra upplever att idrott och kultur är två helt skilda saker.

2011 tillträdde Paavo Arhinmäki som kultur- och idrottsminister. Strax efter tillträdet blev han kritiserad för att ha valt att gå på Europamästerskapens slutspel i korgboll, som Finland första gången på länge kvalificerat till, istället för Musikhusets öppning. I en intervju med Hufvudstadsbladet svarar Arhinmäki såhär: ”Idrott och kultur är samma

sak, ingen nation fungerar utan dessa och därför är det viktigt att de inte ses som mot-poler.” (Hufvudstadsbladet. 2011)

Jag sökte inspiration till min frågeställning från debatten som uppstod kring Arhinmäki (Tamminen. 2011)(Ovaskainen. 2016)(Saarinen. 2016). Jag blev intresserad av att undersöka frågor som hur idrotten borde placeras och hur den definieras, och bestämde mig för att höra mig för hur branschfolk inom både idrotts- och kulturbranschen ställer sig till frågan. Det var intressant att ta del av de skilda åsikterna och att försöka komma till en slutsats och ett svar på arbetets huvudfråga om idrott är kultur.

1.1. Problemformulering och avgränsning

I dagens läge finns det oändligt med kulturformer och diskussion om vad som kan kallas konst och kultur. Det finns underhållningsindustri som går ihop med kulturbranschen. Kulturproducenter, evenemangsplanerare med mera.

Problemet är var man drar gränser, eller behövs det över huvudtaget några gränser? Är just kulturbranschen en stor kategori som täcker allting som folk njuter av på sin fritid eller skall det finnas en strikt indelning i kategorier, separerade från varandra??

Att undersöka en definition kan bli problematiskt, i och med att det egentligen handlar om åsikter.

Jag kommer inte att ta ställning till skillnader mellan sport och motion.

1.2. Målsättning och syfte

Målsättningen med arbetet är att reda ut hur personer på både idrotts- och kultursidan ställer sig till debatten (Tamminen. 2011)(Ovaskainen. 2016)(Saarinen. 2016) och förhoppningsvis komma till en slutsats på basen av intervjuerna.

Är det idrottarna som ser sig som en del av kulturen och det traditionella kulturbranschfolket som inte vill inkludera dem, eller är det kanske tvärtom?

På småorter tävlar kultur och idrott om samma understöd; hur ser fördelningen ut? På vilka grunder delas understöden ut? Detta kommer jag att undersöka närmare genom att reda ut hur Ingå kommun fördelat verksamhets- och projektbidrag till kultur- och idrottsföreningar år 2015.

Jag kommer även att intervjua personer som ligger mitt emellan branscherna, för att få en så bred skala av åsikter som möjligt. Jag kommer också att ta en närmare titt på dansen som i sig är en aktivitet som ligger i gråzonen mellan idrott och kultur och på grund av det är på grund av det en intressant idrottsgren eller kulturform att undersöka.

Syftet med arbetet är att klargöra om det skulle finnas möjligheter för idrott och kultur att samarbeta med varandra. Jag vill undersöka åsikterna och attityderna gentemot eventuellt samarbete hos respondenterna. Jag är intresserad av att höra om det finns något respondenterna upplever att branscherna kan lära av varandra.

1.3. Metod och material

Metoden jag kommer att använda är kvalitativ forskning i och med att jag är intresserad av att analysera åsikter och är medveten om att det inte finns en objektiv absolut sanning som svar på min frågeställning. Undersökningen handlar mer om hur branschfolk från både idrotts- och kulturbranschen tolkar frågorna och hur deras verklighetsbild ser ut.

Jag påbörjade min forskningsprocess med litteratursökning och sökning på media, för att ta reda på vad som redan är känt. Jag träffade en informatiker på Arcadas bibliotek för att få hjälp med min informationssökning. Det visade sig att vara näst intill omöjligt att hitta källor som behandlade ämnet. Detta ledde till att jag skapade mina frågor till intervjuerna på basen av enstaka artiklar samt empiriskt på basen av egen erfarenhet.

Intervjuerna kommer att vara semistrukturerade, kvalitativa intervjuer, vilket betyder att jag intervjuar en person i taget och kommer inte att hålla mig endast till de på förhand skrivna frågorna. Enligt Holme (1997 s. 99) är det viktigt att låta intervjun framskrida och styras av den intervjuade för att det är just synpunkter och de intervjuades åsikter som är forskningens egentliga resultat.

2. Historisk genomgång

Jag börjar med en kort genomgång om hur det såg ut förut då idrotten tydligt räknades som en del av kulturen.

Inspirationen till dagens kanske populäraste idrottsevenemang, de Olympiska spelen har hämtats från idrottstävlingar som hölls i antikens Grekland. Därför har jag valt att gå in på ämnet sport som en del av kulturen i antikens Grekland.

Jag går även in på Finlands idrottshistoria, mer specifikt de händelser som gjorde Finland till ett idrottsland känt i världen, och jag uppmärksammar även några kulturpersonligheter som på sitt sätt banat väg för idrotten i Finland.

2.1 Idrotten under Antiken

I det antika Grekland var idrott utan tvivel en del av kulturen. Enligt Koski et al. (2004 s. 9) handlade idrott inte endast om centimetrar och sekunder, utan var också en fast del av tidens allmänna kultur och sätt att leva.

Idrott var en självklarhet för antikens greker. Enligt Koski et al. (2004 s. 11) var det något som varje frisk och fri man - i Sparta även kvinna - utövade.

Idrott var en så stor del av vardagen att dåtida idrottstermer var kända för alla. Till och med skönhetsidealen på den tiden var bestämda av idrotten.

Ordet sport kommer från det senlatinska verbet *disportare* (Koski et al. 2004 s. 14) som fritt översatt betyder att bryta ner, isärta eller söndra. Sport har alltså varit en sådan fritidssysselsättning som söndrat tankarna på det dagliga arbetet och istället riktat dem mot en trevlig fritidsaktivitet.

Man kan dra raka paralleller mellan dåtidens sätt att titta på de olymiska spelen och nutidens upplevelser av drama, spänning och komedi på en teater. Idrottarna var inte endast idrottare utan även artister.

2.2. Finlands idrottshistoria

I Finland har det länge funnits en stor respekt för idrottare och jag vågar till och med påstå att de största stjärnorna och idolerna i Finland inte varit artister, utan idrottare.

På 1920-talet nådde Finland statusen som idrottsland, tack vare Olympiska spelen i Paris 1924, där Finland vann till och med fjorton guldmedaljer. (Sevón. 1966 s. 25)

I en bok skriven av Enzo Sevón (1966 s. 7), utgiven av Sveriges finlandsföreningars riksförbund förundrar man sig över hur Finland med cirka tre miljoner invånare placerade sig näst bäst som nation efter USA med dess 140 miljoner invånare.

Enzo Sevón var en känd finländsk radioredaktör som bland annat refererade och kommenterade de Olympiska spelen mellan åren 1952 och 1972 (Mtv Sport. 1998). Sevóns reportage var populära bland annat på grund av hans pigga, pojkaktiga humor och spänst samt sakkännedom. Enligt Blf (Biografiskt lexikon för Finland. 2014) lyssnade man i Sverige hellre på Sevón än den egna redaktören då Olympiska spelen ordnades i Helsingfors.

I boken tar Sevón (Sevón. 1966 s. 8) fram hur finländska kulturpersonligheter på sitt sätt banat väg för idrotten. Ett exempel var Elias Lönnroth, som gick, skidade och rodde cirka tjugotusen kilometer under processen att samla material för finska nationaleposet

Kalevala. Ett annat exempel var Zacharias Topelius. Han föreslog slopandet av läromsskolor för flickor på grund av att gymnastik inte var en del av programmet.

Redan år 1966 i Enzo Sevóns bok kommenterades det att idrotten blivit som en andra religion i Finland. Påståendet är starkt men logiskt, om man tänker på hur många som berörs av idrott, inte bara de som är aktiva själva. Till och med de idrottsföljare som endast rör sig mellan soffan och kylskåpet kan bli mer berörda av vem som kommit till final i världsmästerskapen i ishockey än vem som är landets nästa politiska ledare.

3. Inspiration till min frågeställning

När jag gjorde min mediesökning hittade jag intressanta artiklar som fungerade som inspiration till min frågeställning.

Vissa av frågorna uppkom först i intervjukedet i och med att de semistrukturerade, kvalitativa intervjuerna ofta kom in på nya intressanta spår.

Jag ställde även frågor som baserade sig på min egen erfarenhet.

3.1. Kolumn av museiintendenten Susanna Tyrväinen

I en kolumn skriven av Susanna Tyrväinen, Museiintendent på Pohjanmaan museo, hittade jag en åsikt som jag fastnade för. Tyrväinens kolumn hade en rubrik som fritt översatt till svenska lät så här: ”Kultur och idrott, för evigt fiender”. Senare i texten förklarade hon dessa två som motpoler och undrade att om den ena fick finansiering betydde det då att den andra skulle bli utan.

Hennes synpunkt var den att idrotten kammade hem största delen av kommunernas finansiering, i varje fall på små orter, och att dessa beslut ofta fattas på basen av publikens intresse. Hon menade att kulturtjänster inte var lika populära men att alla medborgares intressen borde tillgodoses och bara för att publiken är mindre betyder det inte att kulturen skulle vara mindre viktig att satsa på.

Tyrväinen skriver att idrott och kultur på många sätt hör ihop och att ingendera är viktigare än den andra. Hon förundrar sig över att om det byggs en ishall på orten måste man bli utan ett kulturhus eller tvärtom. (Tyrväinen. 2015)

3.2. Artikel med kultur- och idrottsminister Paavo Arhinmäki

Artikeln med Paavo Arhinmäki (Hufvudstadsbladet. 2011), som jag kort berättade om i inledningen, var en del av vad som inspirerade mig att skriva om detta ämne.

Arhinmäki blev alltså hårt kritiserad för att ha deltagit i slutspelen i Europamästerskapen i korgboll istället för Musikhusets öppningsceremoni. (Tamminen. 2011) (Ovaskainen. 2016)(Saarinen. 2016)

Arhinmäki försvarade sig genom att förklara att idrott och kultur är samma sak, och skall absolut inte ställas som motpoler för ingen nation fungerar utan båda två. Han tog som exempel skateboarding som är svår att placera i endast en kategori. Vissa kan se skateboarding som en ungdomskultur medan andra utövar det i idrottsyfte och till och med tävlar i det. (Hufvudstadsbladet. 2016)

4. Frågeställningen

På basen av inspirerande artiklar (Hufvudstadsbladet. 2011)(Tyrväinen. 2015) och litteratur jag läst (Sevón. 1966)(Koski et al. 2004) samt mitt eget intresse och erfarenhet, skapade jag frågor för mina intervjuer. I detta kapitel går jag igenom de frågor jag ställde och motivera varför jag upplevde att de var betydelsefulla för undersökningen.

Vad är kultur för dig?

Beroende på vad man läser eller vem man frågar kan ordet kultur ha väldigt olika betydelser. Därför valde jag att ta reda på definitionen av ordet och påbörja mina intervjuer med att fråga vad kultur betyder för den intervjuade. På så sätt försäkrade jag mig om att jag och de intervjuade pratade samma språk och att jag därmed kunde förstå svaren bättre.

Är idrott kultur?

Jag ville ta reda på hur branschfolk på både idrotts- och kultursidan ställer sig till debatten som kommit till på grund av Arhinmäkis frånvaro från Musikhusets öppning (Hufvudstadsbladet. 2011) och hur åsikterna fördelas bland respondenterna.

Var går gränsen mellan idrott och kultur?

Denna fråga kom till i samband med den första intervjun jag gjorde (Hindersson. 2016) då jag märkte att den intervjuade upplevde att vissa idrottsgrenar tillhör kulturen medan andra inte gör det. Jag fann det intressant att se var de olika respondenterna drog gränser och varför.

Kan idrott vara konst?

För att få en klarare bild av gränsdragningen ställde jag denna fråga för att se om idrott kunde höras till kultur men inte sågs som konst. Detta fungerade även som en bra övergång till frågor om dans, som av vissa ses som en idrottsgren medan andra ser den som konstform.

Ger idrottsevenemang samma upplevelse som kulturevenemang?

Arhinmäki (Hufvudstadsbladet. 2011) och Tyrväinen (Tyrväinen. 2015) erkänner att både idrott och kultur är hälsofrämjande. Jag har själv upplevt att känslan på till exempel en ishockeymatch mycket liknar den känslan jag får på en riktigt bra konsert eller teaterföreställning. Jag ville ta reda på om respondenterna kände lika.

Var placeras dansen?

Det finns några idrottsgrenar eller konstformer som ligger i gråzonen mellan idrott och konst eller kultur. Arhinmäki (Hufvudstadsbladet. 2011) pratade om skateboarding som just ett sådant fall, är det ungdomskultur eller en idrottsgren?

Dans är en populär fritidsaktivitet, konstform eller idrottsgren beroende på definitionen, och kanske den största grenen som ligger i gråzonen. Med denna fråga ville jag reda ut

om det är dansgrenen, alltså hurdan dans man utövar, som är grunden till hur dans definieras eller placeras.

Vilken är skillnaden mellan att uppträda och tävla?

Denna fråga ställde jag för att se om de intervjuade drog gränsen till konst eller kultur om någon tävlar med dans.

Hur fördelas understöden?

På basen av missnöjet i Tyrväinens kolumn (Tyrväinen. 2015) ville jag reda ut hur medlen delas i Ingå kommun. Detta gjorde jag genom en intervju med Ingå kommuns fritidsplanerare och kultur- och kursplanerare. (Sjöström. 2016)(Ekblom. 2016)

Är fördelningen rättvis?

Jag tog reda på på vilka grunder medlen fördelas och frågade respondenterna om de upplever fördelningen rättvis.

Finns det möjlighet till samarbete mellan branscherna?

Jag avslutade med att fråga om de intervjuade upplevde att det fanns möjligheter till samarbete mellan kultur och idrott. Jag var också intresserad av att höra om respondenterna upplevde att det fanns något som branscherna kunde lära av varandra.

5. Presentation av respondenterna

I detta kapitel kommer jag att kort presentera dem jag intervjuat och beskriva hur deras definition på kultur ser ut.

Beroende på var man läser eller vem man frågar kan ordet kultur ha väldigt olika betydelser. Därför valde jag att ta reda på definitionen av ordet och påbörja mina intervjuer med att fråga vad kultur betyder för den intervjuade. På så sätt försäkrade jag mig om

att jag och de intervjuade pratade samma språk och att jag därmed kunde förstå svaren bättre.

Ordet kultur härstammar från latinets *Cultura* och betyder ungefär bearbetning, bildning och odling. I Bonniers synonymordbok (Walter. 2000 s. 285) räknades upp följande varianter:

1 civilisation, kulturform, utvecklings nivå 2 andlig utveckling, vetenskap och litteratur och konst, andligt liv; bildning, uppfostran 3 odling, skötsel.

Svenska akademiens ordlista (Svenska akademiens ordlista. 2016) beskriver kultur som mänsklig verksamhet inom ett visst område och en viss tid. Definitionen och synonymerna i sig tyder redan på ett väldigt brett begrepp, vilket visade sig vara sanningen även i intervjuerna.

5.1. Representanter från kulturbranschen

Maarit Lassila är företagare och konstnär i Ingå och firar i år, 2016, tjugoförstaårsjubileum i sitt Galleri, Galleria Karaija. Lassila hade en ideologisk syn på vad kultur betyder.

För henne är kultur allt som människan gör, alltså ett väldigt brett begrepp. Samtidigt upplever hon att kulturen är bunden på ett sätt till plats och tid. Geografi, natur och årstider är grunden för olika länders kultur och naturen definierar hur människan lever. Lassila berättar att förut sysslade man med hantverk på vintern på grund av att man inte hade möjlighet att arbeta med jorden och till exempel det var början till traditioner som lever i Finland än idag. Kulturen lever och förändras med tiden, vilket man tydligt ser i till exempel vilka artister som är populära eller vilken konststil som är inne. Kultur är en blandning av traditioner och trender, förklarade Lassila. (Lassila. 2016)

Karin Björklund Rissanen är bildkonstlärare och aktiv medlem i Konstens vänner i Ingå.

Björklund-Rissanen ser kulturen som något mer personligt som formas enligt ålder, hobbyn och livsstil. Kultur kan gå i arv och till och med olika familjer kan ha olika kulturer. (Björklund-Rissanen. 2016)

Regina Ekholm är Ingå kommuns kultur- och kursplanerare och har bland annat hand om verksamhets- och projektbidragen för kulturverksamhet.

Ekholm hänvisar till ordets ursprungliga betydelse, “att odla”, då hon definierar vad kultur betyder för henne. Ekholm menar att allting människan skapar är kultur. (Ekholm. 2016)

5.2. Representanter från idrottsbranschen

Michaela Hindersson arbetar på Aquarius Sporting Club i Ingå som konditionssalsansvarig och ägnar sig gärna till idrott på fritiden.

Hindersson upplever att kultur är ett väldigt brett begrepp som är svårt att definiera, samtidigt som hon gav praktiska exempel på vad hon tycker att är kultur.

“Allt bottnar i individens intressen och därför är det svårt att definiera kultur för att den ser så olika ut hos olika människor. Kultur är allt från teater och konserter till andra fritidsaktiviteter man gör för att roa sig.” (Hindersson. 2016)

Mari Sjöström fungerar som fritidsplanerare på Ingå kommun och har hand om bland annat verksamhets- och projektbidragen inom idrott och ungdomsverksamhet.

Sjöström upplever kultur som varje människas egna subjektiva upplevelse och vill därför inte att man sätter så mycket gränser för vad som är vad. (Sjöström. 2016)

Marcus Grönholm har vunnit World Rally Championship år 2000 och 2002 och driver nu tillsammans med sin fru köpcentret Strand i Ingå.

Grönholm beskriver kulturen kort och berättar att det inte är hans starka sida. Han nämner teater och säger att all konst är kultur för honom. (Grönholm. 2016)

5.3. Branschfolk som ligger mitt emellan idrott och kultur

Anna Haapala-Kirsanova är utbildad kulturproducent och arbetar som evenemang- och försäljningskoordinator på Hartwall arena i Helsingfors. Hennes arbetsbeskrivning är bred och innehåller allt från att fungera som stage manager på Jokerits hemmamatcher till att arrangera ishockeyläger för Kontinental Hockey League -lag som besöker Finland. I princip allting som har att göra med rysk ishockey i Finland är på Haapala-Kirsanovas ansvar.

Hennes syn på kultur är bred och hon tycker att gränsdragning är onödigt. Svaret på själva forskningsfrågan, är idrott kultur, tycker Haapala-Kirsanova är så självklart ja, att man inte ens borde behöva fråga den. (Haapala-Kirsanova. 2016)

Sandra Sirviö fungerar på Energy Dance Center som styrelsemedlem och dansinstruktör. Hon har tidigare själv tävlat och klarat sig bra i både Finska mästerskap och världsmästerskap i discodans. Sirviö svarade på frågan på allmän nivå och ur dansens synvinkel:

“Kultur är konst, Olika länder har olika kulturer. Museibesök, konst, teater, matkultur, olika idrottsgrenar med mera hör till min kultur. Tänker jag på frågan från en dansinstruktörs synvinkel så tänker jag på folkdans, som är en betydlig del av kulturen i Finland.” (Sirviö. 2016)

6. Är idrott kultur?

När jag påbörjade intervjustudet av min undersökning märkte jag tydliga tecken på att denna debatt snart kan vara föråldrad. Så gott som alla åsikter jag mött när jag intervjuat branschfolk från både kultur- och idrottssidan har varit positivt överraskande och godkännande av idrott som en del av kulturen.

Förändringen sker inte bara i Ingå, utan även på internationell nivå i Finland. ANTI som är en internationell modern konstfestival ordnades i september 2015 i samarbete med Kuopio Maraton. Inspirerad av samarbetet visade ANTI verk med kroppsliga och sportiga teman. I samband med festivalen arrangerades Arts of Endurance- seminariet, som behandlade konstens och idrottens enhetlighet och hur dessa två sociala fenomen kunde diskutera med varandra. (Dance Info Finland. 2015)

Alla är ändå inte av samma åsikt. Marcus Grönholm (Grönholm. 2016) ser en skillnad mellan idrott och kultur. Han påpekar att kulturen och idrotten är uppdelade då det kommer till att söka om offentliga understöd och kommer ihåg hur Arhinmäkis frånvaro från Musikhusets öppning (Hufvudstadsbladet. 2011) väckte debatt kring ämnet och konstaterar: Båda är viktiga för människor, de är ändå inte riktigt samma sak, likheten är att båda är lika onödiga, säger Grönholm och brister ut i skratt.

6.1. Var går gränsen mellan idrott och kultur?

I min intervju med Anna Haapala-Kirsanova (Haapala-Kirsanova. 2016) uppkom en diskussion om skillnaden mellan synen på idrott i Ryssland och Finland. Haapala-Kirsanova berättade att i ryska skolor kallas gymnastikundervisningen fritt översatt fysisk kultur och att man till exempel i North-Eastern Federal University i Yakutsk kan studera på ett utbildningsprogram i fysisk kultur. (Master in Physical culture. 2016)

Fysisk kultur i detta syfte är inte endast sport utan handlar också om traditioner, värderingar, det sociala och barnuppfostran.

Maarit Lassila (Lassila. 2016) pratade i sin intervju om att kultur beror på geografi, naturen, årstider och omgivningen, vilket Sandra Sirviö (Sirviö. 2016) och Michaela Hindersson (Hindersson. 2016) också gav uttryck för. Enligt deras uppfattning var idrott nog kultur men endast vissa grenar beroende på vilket land man diskuterar. Sirviö och Hindersson upplevde att idrott som kultur varierar på samma sätt som matkultur, alla länder har sin egen. De upplevde att ishockey, olika traditionella skidstilar och folkdans var en del av kulturen i Finland, medan till exempel thaiboxning var en del av kulturen i Thailand.

När jag sedan ställde frågan till de övriga intervjuade ifall vissa grenar kan räknas till kulturen i Finland medan andra inte, var största delen av den åsikten att gränsdragningen var onödig. Maarit Lassila (Lassila. 2016) höll med om att vissa grenar kan vara starkare i kulturen än andra i och med det geografiska. Vi har långa vintrar i Finland vilket förklarar att vi klarar oss bra i skidning och ishockey. De övriga upplevde att kulturen sitter i enskilda personer och det är upp till var och en att definiera sin kultur. Det vill säga att till exempel thaiboxning är kultur för en finländare som utövar eller är intresserad av grenen på samma sätt som ishockey är för en ishockeyspelare eller -entusiast.

Sandra Sirviö, som nog upplevde att idrott är kultur, skulle ändå inte direkt placera dem i samma kategori. Hon tyckte att kultur och idrott hade vissa olikheter och att riktlinjer behövs. Hon använde som exempel discodans, som hon nu lär ut och tidigare själv har tävlat i. Discodans är en så fysisk gren att hon klassar det som idrott och inte konst. Vissa grenar av dans kan hon se är både och, och vissa bara konst. Hon upplevde också att det kan vara olika för den som är på scenen och den som betraktar, eller vem som betraktar. När hon själv tävlat har hon upplevt sin dans som en idrottsprestation, likaså hennes tränare och familj. Medan resten av publiken fått uppleva ett kulturevenemang. (Sirviö. 2016)

Då jag intervjuade Ingå kommuns fritidsplanerare Mari Sjöström (Sjöström. 2016) och kultur- och kursplanerare Regina Ekblom (Ekblom. 2016) var den allmänna åsikten att gränsdragning mellan idrott och kultur är onödigt. Inte ville de heller utesluta någon gren. Det var klart att det finns dominerande idrottsgrenar i Finland men i beskrivningen av vad som räknas till kultur var intresse och aktivitet inte huvudsaken, utan individens subjektiva åsikt.

6.2. Ger idrottsevenemang samma upplevelse som kulturevenemang?

När man går på till exempel teater eller en ishockeymatch betalar man för en upplevelse. Jag var intresserad av att få höra om dessa upplevelser är desamma enligt de intervjuade.

Stora idrottsevenemang och kulturevenemang upplevdes som likvärdiga av alla respondenter. Och att stämningen är densamma.

Karin Björklund-Rissanen kommenterade dessutom enhetligheten på idrottsevenemang och upplevde att i dagens samhälle kan det vara att människor söker saker som får dem att känna att de är en del av något större. Som en arena fylld av människor där hälften vill att Finland skall vinna, och du är en av dem. (Björklund-Rissanen. 2016)

6.3. Kan idrott vara konst?

Maarit Lassila upplever idrott som en absolut del av kulturen men påpekar att idrott inte är konst. (Lassila. 2016)

Mari Sjöström (Sjöström. 2016) och Regina Ekblom (Ekblom. 2016) räknar idrotten som en stor del av kulturen och vill också delvis räkna den under konst. Ekblom hänvisar till Mikael Granlunds "ilmaveivi" i världsmästerskapsserien i ishockey 2011, som till och med hamnade på ett frimärke. Hon menar att om man är riktigt duktig på vad man gör, är det sen att köra rally eller IT, så är man på sätt och vis en konstnär.

Haapala-Kirsanova upplever ishockey som en konst. Hennes åsikt är att det är en konst att redan klara av att passa en puck åt sin lagkamrat på en isplan, men hon upplever det ändå väldigt subjektivt och förstår att det finns människor som inte överhuvudtaget ser konsten i en sport som i allmänhet är aggressiv och fylld av slagsmål. (Haapala-Kirsanova. 2016)

6.4. Var placeras dansen?

Det finns många idrottsgrenar eller konstformer som ligger i gråzonen mellan idrott och konst eller kultur. Bland annat skateboarding, akrobatik och cirkuskonst tillhör denna grupp.

Dans är en idrottsgren som också ses som en konstform och är en av de starkaste broarna mellan sport och kultur och därför en naturlig del av min forskning. Dansen är en växande fritidsaktivitet och mottagare av ett enormt understöd från staten tillsammans med Jane och Aatos Erkkos stiftelse (Jane ja Aatos Erkon säätiö. 2016). Staten och Jane och Aatos Erkkos stiftelse stöder Tanssin talo -projektet som byggs som en del av Kabbelfabrikens helhet. (Undervisnings- och Kulturministeriet. 2015)

Undervisnings- och kulturminister Grahn-Laasonen berättade i ministeriets meddelande att Tanssin talo är en historisk sak för främjandet av finländsk dans. Dans är en växande fritidsverksamhet och konstform, och behov av ett utrymme som detta har funnits länge. Grahn-Laasonen betonar hur fint det är att i dagens ekonomiska läge ha möjlighet att satsa så pass stort på finländsk kultur och tillsammans skapa en starkare ställning för dansen.

I meddelandet (Undervisnings- och Kulturministeriet. 2015) framkom att dansens position i detta syfte var hobby eller fritidsverksamhet och konst. I min intervju med Sandra Sirviö, dansinstruktör och styrelsemedlem i Energy Dance Center, framkom en tredje synvinkel på saken.

Enligt Sirviö kan man inte inordna dans under vare sig konst eller sport, det beror på grenen upplevde hon. Energy Dance Center sysslar mycket med discodans, som är en väldigt tung och fysisk gren, och Sirviö upplever det som idrott tillsammans med till exempel tävlingsaerobic, medan till exempel showdans, folkdans och modern dans räknas till konst eller kultur enligt henne. (Sirviö. 2016)

Marcus Grönholm säger att han inte är så insatt i dans men att han nog upplever att den faller mitt emellan idrott och kultur. Om man går ut och dansar på kvällen så hör det till kultur men idrottar man inom dans så är det ingen trevlig hobby utan ofta hårt arbete. (Grönholm. 2016)

Den allmänna åsikten i frågan var dans borde kategoriseras bland de intervjuade var att det är både och, och att det är onödigt att dra gränser även här. Anna Haapala-Kirsanova (Haapala-Kirsanova. 2016) tycker att det är subjektivt och fast i hur man själv känner. För henne är dans idrott, kultur och konst.

6.5. Vilken är skillnaden mellan att uppträda eller tävla?

Jag ställde de intervjuade en fråga om skillnaden kunde ligga mellan om man tävlar i grenen eller endast uppträder med den.

Sandra Sirviö upplevde även här att det beror på grenen och syftet. Tänker man på andra idrottsgrenar som hon räknar till kultur så tävlar man i dem också. Hon lekte med tanken att idrottsevenemang är kultur för åskådarna medan de idrottare som presterar ser det som sport. (Sirviö. 2016)

Maarit Lassila (Lassila. 2016) berättade att man tävlar i konst också, och på så sätt kan ju inte tävling utesluta konst eller kultur. Tävling är bara ett sätt att fånga publikens intresse och jämföra arbeten med varandra. Karin Björklund-Rissanen (Björklund-Rissanen. 2016) höll med Lassilas åsikt och påpekade att om tävling skulle vara en uteslutande faktor skulle konstnärer som tävlar borde kalla sig för idrottare.

En idrottsgren som dans kan enligt Grönholm definieras med tävlingsfaktorn, det är ett naturligt sätt att skilja hobby eller konst från idrott. Grönholm upplever ändå att det finns skillnader mellan tävling och tävling och att konstnärer som tävlar inte är idrottare. Denna fördelning passar till dansen enligt Grönholm. (Grönholm. 2016)

7. Fördelningen av understöd

Trots att det finns en debatt kring definitionen av idrott som kulturform, är det ofta så att både idrott och kultur ligger under bildningsnämnden på småorter och därmed tävlar de i princip om samma understöd.

Detta är en viktig del av den pågående debatten i och med att pengar ofta är orsaken till konflikt, åtminstone om någondera part upplever att den blir orättvist behandlad.

Jag undersöker läget i Ingå kommun vilket kändes som ett naturligt val i och med att största delen av dem jag intervjuat är bosatta och aktiva inom kultur eller idrott i just Ingå.

7.1. Ingå kommun

Ingå är en skärgårdskommun som ligger cirka 60 kilometer väster om Helsingfors. Ingå erbjuder mångsidiga möjligheter till fritidssysselsättning och årligen ordnas det flera evenemang i kommunen. Ingå är en tvåspråkig kommun med cirka 6000 invånare. (Ingå Allmänt. 2015)

Årligen lägger Ingå kommun cirka 32 miljoner euro på att främja invånarnas välmående och erbjuda tjänster.

Utgifterna täcks av skatter, avgifts- och försäljningsintäkter samt statsandelar. (Ingå Ekonomi. 2015)

7.2. Hur ser fördelningen ut i Ingå kommun

Enligt en allmän uppfattning stöds idrott mer än kultur. Enligt Susanna Tyrväinens kolumn (Tyrväinen. 2015) har detta med aktivitet att göra. Hon ifrågasätter om aktivitet är en rättvis måttstock och menar att alla människors behov av fritidsaktivitet borde tillgodoses jämlikt.

Jag intervjuade fritidsplanerare Mari Sjöström (Sjöström. 2016) och kultur- och kursplanerare Regina Ekblom (Ekblom. 2016) i Ingå kommun för att höra mig för hur fördelningen är i kommunen, och om det verkligen är så att idrotten får största delen av pengarna.

Det visade sig att just i Ingå kommun är fördelningen väldigt jämn. Helhetsbudgeten för fritidsnämnden var år 2015 cirka 38000€, och fördelningen såg ut såhär:

12 750€ understöd för kulturverksamhet (Bilaga 1), 16 125€ understöd för idrottsverksamhet (Bilaga 2) och

9 500€ (Bilaga 3) understöd för ungdomsverksamhet. (se Bilaga 1 & 3)

Det kom också fram att föreningarna själv bestämmer från vilken kategori de söker verksamhets- och projektbidrag och att till exempel Energy Dance Center ofta söker sitt understöd från ungdomssidan medan Ingå Folkdansare söker från kultursidan.

7.3. Inom idrott rör sig mer pengar

Beslutsfattande av verksamhets- och projektbidrag i Ingå kommun fungerar på följande vis. Föreningar skickar in ansökningar till antingen Mari Sjöström eller Regina Ekblom, beroende på hur de själv definierar sin förening. Kategorierna är idrott, kultur och ungdom. Ekblom och Sjöström går igenom ansökningarna och presenterar dem sedan för bildningsnämnden som fattar beslut på hur mycket medel vilken förening kommer att få.

Fördelningen var jämn men även här hade idrotten fått största biten av budgeten till förfogande. Mari Sjöström, som ansvarar för idrotts- och ungdomsverksamhetsbidragen tyckte att aktivitet kunde vara en delorsak till att idrott i allmänhet stöds mer än kultur- och ungdomsverksamhet, men visste också att kostnaderna för föreningar som sysslar med tävlingsidrott är betydligt högre än kostnaderna på till exempel ungdomsverksamhetens sida. (Sjöström. 2016)

Regina Ekblom upplevde även att fördelningen är en avspegling av det statliga systemet där idrotten prioriteras. Hon tror att sport räknas för mer än kulturen i Finland och understöds därför mera. Sport drar också till sig mer sponsorer som är viktiga för andra funktioner i samhället. (Ekblom. 2016)

Tyrväinen skriver i sin kolumn att framgångsrika idrottare och lag hämtar ära och beröm till småorter och på basen av till exempel det motiverar man stödjande av idrott genom att bygga hallar och uppehålla spånbanoer. Samtidigt har kommunerna den inställningen att konst inte förstås av någon och få kommer på utställningar och evenemang, därför behövs inte konsthallar eller kulturhus. (Tyrväinen. 2015)

Detta kommenterade Regina Ekblom med att hänvisa till Ingå Aktia Arena, som byggdes helt och hållet med insamlade pengar som aktiva Ingåbor dessutom tagit initiativ till att samla. (Ekblom. 2016)

Sjöström håller med, och påpekar att kommunen inte skulle ha råd att bygga eller uppehålla en arena och att Ingåborna också själva skaffat sponsorerna till projektet. Sjöström berättar att det inom kort skall invigas en ny konstgräsplan i Ingå. Kommunen har utsett plats och byggt staket runt planen men allt annat från grävarbete till färdig gräsplan har föreningarna tagit hand om. (Sjöström. 2016)

Anna Haapala-Kirsanova kommenterade detta med att hänvisa till mentaliteten hos idrottare och idrottsintresserade i jämförelse med kulturbranschfolk. Hon upplevde att det är lättare för idrottsintresserade att arrangera insamlingar och söka sponsorer, kanske på grund av att det där med att kämpa finns i blodet. Målmedvetet arbete krävs för att klara sig. (Haapala-Kirsanova. 2016)

7.4. Är fördelningen rättvis?

Enligt Taiteen ja kulttuurin barometri (Cupore. 2015) har det redan länge pratats om privata fonders växande andel i finansiering av konsten och därmed deras inflytande

eller auktoritetstillväxt. Men ännu ligger huvudansvaret för att konstnärer försäkras levebröd hos staten och de bidrag den delar ut.

Den allmänna åsikten bland de intervjuade var att den fritidsaktivitet som berör flest människor bör stödjas mera. Marcus Grönholm (Grönholm. 2016) upplevde att just aktivitet är en bra och rättvis måttstock. På så sätt får så många som möjligt nytta av de understöd som delas ut. Han berättar att han inte skulle kräva mer pengar till idrottssidan om den stora massans intresse skulle ligga någon annanstans. Folk måste få göra vad de vill säger Grönholm.

Michaela Hindersson (Hindersson. 2016) ville inte ta ställning till vart pengarna borde gå, men tyckte att det skulle vara rimligt att stöda den typ av fritidsaktivitet som gläder så många som möjligt. Sandra Sirviö (Sirviö. 2016) var på samma linje. Hon var inte så insatt i hur pengarna delas men skulle själv dela dem enligt antal aktiva. På så sätt får så många som möjligt nytta av understöden.

Maarit Lassila, som finansierar sin verksamhet själv, var inte heller så insatt i fördelningen av understöd. Hon upplevde att Finland är idrottsfanatiskt, vilket märks i att konstens historia är ganska tunn och ung, vilket betyder att det ännu inte finns så långa traditioner. Detta tror hon påverkar människornas uppskattning, och att människor inte uppskattar konst lika mycket som idrott. (Lassila. 2016)

8. Möjligheter till samarbete mellan branscherna

Då jag gjorde mina intervjuer blev jag intresserad av samarbeten mellan kultur och idrott. Det slog mig att dessa två branscher som på så många sätt går in i varandra och dessutom ofta tävlar om understöd kunde dra nytta av att lära sig av varandra och arbeta med varandra. Jag frågade därför av de intervjuade om det enligt dem skulle finnas utrymme för samarbete och innovation mellan de två branscherna och hur de i så fall kunde göra.

Mari Sjöström (Sjöström. 2016) och Regina Ekblom (Ekblom. 2016) tyckte att i Ingå kommun finns det redan massor av samarbete mellan de två sektorerna. Rent fysiskt så delar fritidsplaneraren Sjöström och kultur- och kursplaneraren Ekblom rum, vilket leder till öppen konversation där de stöder varandra och hjälper till med den andras ärenden om det behövs.

Michaela Hindersson tyckte att var en bra tanke men en svår fråga. Hon tänkte på samarbetet ur Aquarius Sporting Clubs synvinkel och upplevde att de kunder som kommer till gymmet kommer på grund av att de vill ha en hälsofrämjande motionsupplevelse och att det kunde vara svårt att inkludera kultur just i det syftet. En bra idé men hon hade svårt att föreställa sig hur det skulle se ut i praktiken. (Hindersson. 2016)

Sandra Sirviö som besvarade frågan ur dansens synvinkel som en idrottsgren upplevde att det absolut finns utrymme för samarbete. Showdans är ju redan ett gränsöverskridande samarbete som innehåller dans, teater och musik. Musik är en stor del av dansen som bestämmer i vilken takt man rör sig, så i detta fall är det näst intill omöjligt att inte på ett eller annat sätt samarbeta med andra kulturformer. (Sirviö. 2016)

Maarit Lassila berättade att konstnärer ofta använder motiv och symbolik från idrotten i sin konst vilket i sig redan är en sorts samarbete. Hon upplever att samarbete och innovation mellan konst och idrott är en viktig fråga i och med att människan är en helhet - en psykisk och fysisk helhet. Dans upplevde hon som en redan fungerande kombination men att det nog kunde utvecklas varianter och nya samarbeten. (Lassila. 2016)

Anna Haapala-Kirsanova besvarade frågan ur en företagsekonomiskt synvinkel, och tog upp vad kulturen kunde lära sig av idrotten. Hennes åsikt var att den så kallade finkulturen (högkultur) skulle dra stor nytta av att lära sig av idrottskulturens marknadsförings- och sponsoreringsmodell. Hon upplevde att teatrar kanske blivit lite för konstnärliga och stela och tog som exempel teaterkulturen i Ryssland, där det är vardagligt att gå på teater. Folk besöker teatrar aktivt och betalar dessutom mycket pengar för att kun-

na gå. Skillnaden mot Finland är att det inte görs till en festlig, lite obekväm sak, och människor vill inte gå på teater på grund av att de upplever att de måste klä upp sig. (Haapala-Kirsanova. 2016)

Anna Haapala-Kirsanova fortsatte sin mening med att det handlar om skicklig marknadsföring om man ska förändra attityden gentemot den så kallade finkulturen. Och om det inte finns tillräckligt med pengar för förändring, borde de kopiera idrottens businessmodell. Haapala-Kirsanova upplevde att finkulturens businessmodell är rosig på ett liknande sätt som ishockeykulturen på Hartwall arena varit innan den bytte ägare. Problemet då var att marknadsföringen endast var riktad mot gubbar som dricker öl och ser på ishockey. Det gjordes förändringar och marknadsföringen utvecklades för familjer och barnfamiljer och det gjordes en show runt spelet. Detta lyckades bra för Jokerit på Hartwall och nu finns det små barn i publiken som kommer för att se maskoten och dansarna. (Haapala-Kirsanova. 2016)

Karin Björklund-Rissanen tog ställning till Haapala-Kirsanovas kommentar om den stela teaterkulturen och var ganska långt av samma åsikt. Hennes erfarenhet av en teater i London var likt ett biobesök där det inte fanns någon garderob, utan människorna klädde av sig sina ytterkläder väldigt alldagligt i salen. Björklund-Rissanen höll med om att den så kallade finkulturen av någon orsak förblivit stel i Finland. Hon berättade att än idag, när hon arrangerar en vernissage, frågar folk vad man borde ha på sig fast vernissagen är öppen för vem som helst och det är bara att sticka in sig från gatan. (Björklund-Rissanen. 2016)

Björklund-Rissanen kommenterade marknadsföringsdelen som ett eventuellt alternativ men hittade problematik i det hela. Risken enligt Björklund-Rissanen är att konstnärer med sponsorer snabbt kan börja skapa sådan konst som betalaren vill ha, vilket gör konsten oren på ett sätt. Konsten har en annorlunda skapandeprocess än idrott. En ishockeyspelare har två uppgifter i varje spel, att få in pucken i motståndarens mål och skydda sitt eget. Dessa två uppgifter övas och på matcherna går det som det går. En dansare däremot skapar sin egen koreografi, en konstnär skapar sitt verk och det är just skapan-

deprocessen som avgör slutresultatet och om det då finns sponsorer med åsikter kan slutresultatet påverkas. (Björklund-Rissanen)

9. Analys

Jag börjar min analys med att flytta om respondenterna. I intervjustudet märkte jag att de på förhand bestämda grupperna inte stämde överens med hur vissa respondenter upplevde sig själva.

Sandra Sirviö, som jag från början placerat i den så kallade mittemellan-gruppen, visade sig vara en tydlig idrottare, och tillhörde alltså idrottsgruppen tillsammans med Marcus Grönholm och Michaela Hindersson.

Mari Sjöström och Regina Ekblom, som jag kategoriserat enligt deras uppgifter på Ingå kommun, visade sig däremot tillhöra mittemellan-gruppen tillsammans med Anna Haapala-Kirsanova.

Alla jag intervjuat har en egen unik syn på frågan och väldigt varierande åsikt om hur viktig den är.

Skarpaste linjedragningarna mellan idrott och kultur, eller vilken idrottsgren som är kultur, Michaela Hindersson, Marcus Grönholm och Sandra Sirviö. I och med att Sirviö ser på den gren hon utövar som idrott kan jag konstatera att dessa var idrottsbranschfolket jag intervjuat.

Anna Haapala-Kirsanova, Mari Sjöström och Regina Ekblom uttryckte sig starkast om hur gränser inte behövs och hittade massvis av likheter till och med mellan konsten och idrotten. Dessa tre var gruppen som på ett eller annat sätt föll emellan de två branscherna.

Maarit Lassila och Karin Björklund-Rissanen, som representerade den traditionella kultursidan, upplevde båda att idrott var en del av kulturen men ville skilja ut skapande processer eller konsten.

Min tolkning av detta är att man ser minst skillnader och olikheter om man har rört sig i båda branscherna. Det är väldigt naturligt, både Sandra Sirviö och Marcus Grönholm hade till en början svårt att ens definiera ordet kultur och Maarit Lassila erkände i intervjun att hon inte är så insatt i idrott.

Intervjun med Sandra Sirviö (Sirviö. 2016) gav mig en uppfattning om att hon som klassar sig själv som idrottare, hellre bär den benämningen än artist eller konstnär, vilket har att göra med en sorts yrkesstolthet kopplad till det otroligt fysiskt tunga och krävande arbete hon gör. På samma sätt är konstnärer som tävlar med sin konst yrkesstolta konstnärer och ser det inte som en sport.

Allt har att göra med personens subjektiva syn på saken hen utövar.

10. Avslutning

Diskussion och debatt är bra, man måste rota och fundera ibland för att det skall kunna komma upp något nytt, annars fastnar man lätt i gamla spår.

(Grönholm. 2016)

Målsättningen med detta arbete var att bland annat reda ut hur personer på både idrotts- och kultursidan ställer sig till den kända debatten. Frågorna upplevdes av de intervjuade svåra och svaren var ofta svårtolkade, men ändå upplever jag att jag nått mitt mål och fått svar på min frågeställning.

Jag måste erkänna att min förutfattade åsikt som jag någon gång skapat på basen av egen erfarenhet var att det skulle vara kulturbranschen som inte vill inkludera idrott. Den tanken slopades helt och hållet och jag lärde mig en massa nytt.

Syftet med arbetet var att se hurdan attityd branschfolk har gentemot samarbete mellan kultur och idrott. Jag är glad att märka hur bra dessa två branscher mår i Ingå kommun och hur öppna de flesta är för samarbete. Alla var öppna men ingen visste riktigt hur man skall gå tillväga, vilket kunde vara ett fint jobb för en nyutexaminerade kulturproducent.

KÄLLFÖRTECKNING

Litteratur

Holme, Idar Magne & Solvang, Bernt Krohn & Nilsson, Björn. 1997, *Forskningsmetodik - om kvalitativa och kvantitativa metoder*, 2 uppl., Lund: Studentlitteratur, 360 s.

Koski, Sami & Rissanen, Mika & Tahvanainen, Juha. 2004, *Antiikin urheilu - Olympian kentiltä Rooman Areenoille*, 1 uppl., Jyväskylä: Atena Kustannus OY, 160 s.

Sevón, Enzo. 1966, *Finland i dag - Idrottslivet i Finland*, 1 uppl., Stockholm: Esselte AB, 99 s.

Walter, Göran. 2000, *Bonniers synonym ordbok*, 3 uppl., Stockholm: Albert Bonniers förlag, 600 s.

Elektroniska källor

Biografiskt lexikon för Finland. 2014. Tillgänglig:
URN:NBN:fi:sls-5343-1416928957949 Hämtad: 20.5.2016

Cupore. 2015. Tillgänglig: http://www.cupore.fi/documents/Taiteenjakulttuurinbarometri_v10.pdf Hämtad 18.5.2016

Dance info Finland. 2015. Tillgänglig: <http://www.danceinfo.fi/ajankohtaista/uutiset/2015/anti-yhdistaa-aidetta-ja-urheilua-tanssi-laesnae-fyysisessa-ohjelmassa/>
Hämtad 17.5.2016

Hufvudstadsbladet. 2011. Tillgänglig: <http://gamla.hbl.fi/kultur/personportratt/2011-09-10/idrott-och-kultur-ar-samma-sak>
Hämtad 4.4.2016

Ingå Allmänt. 2015. Tillgänglig: http://www.inga.fi/sv/tjanster_och_blanketter/kort_om_inga Hämtad: 20.5.2016

Ingå Ekonomi. 2015. Tillgänglig: <http://www.inga.fi/sv/beslutsfattande/ekonomi> Hämtad: 20.5.2016

Jane ja Aatos Erkon säätiö. 2016. Tillgänglig: <http://www.jaes.fi/myonnetyt-apurahat/2016-2/> Hämtad: 20.5.2016

Master in Physical Culture. 2016. Tillgänglig: <http://www.masterstudies.com/Master-in-Physical-Culture/Russia/NEFU-Yakutsk/> Hämtad 17.5.2016

Mtv Sport. 1998. Tillgänglig: <http://www.mtv.fi/sport/muut-lajit/uutiset/artikkeli/enzio-sevon-kuoli/5469350> Hämtad: 20.5.2016

Ovaskainen, Teppo. 2011. Uusi Suomi. Tillgänglig: <http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/115307-paavo-arhinmaki-tyri---ihmetyttaa> Hämtad: 19.5.2016

Saarinen, Miia. 2011. Iltasanomat. Tillgänglig: <http://www.iltasanomat.fi/viihde/art-2000000429239.html> Hämtad: 19.5.2016

Svenska Akademiens Ordlista. 2016. Tillgänglig: <http://www.svenskaakademien.se/svenska-spraket/svenska-akademiens-ordlista-saol/saol-13-pa-natet/sok-i-ordlistan> Hämtad 18.5.2016

Tamminen, Jenni. 2011. Uusi Suomi. Tillgänglig: <http://www.uusisuomi.fi/kulttuuri/115311-ministerin-kaytos-ihmetyttaa---tassa-selitys> Hämtad: 19.5.2016

Tyrväinen, Susanna. 2015. Sanomalehti Ilkka. Tillgänglig: <http://www.ilkka.fi/mielipide/kolumnit/urheilu-ja-kulttuuri-ikuisesti-vihollisia-1.1819914>
Hämtad 19.4.2016

Undervisnings- och kulturministeriet. 2015. Tillgänglig: http://www.minedu.fi/OPM/Tiedotteet/2015/12/tanssin_talo.html?lang=fi Hämtad 18.5.2016

Yle Nyheter. 2016. Tillgänglig: <http://yle.fi/urheilu/3-8574580> Hämtad 17.5.2016

Intervjuer

Björklund-Rissanen, Karin. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 13.5.2016.

Ekblom, Regina. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 11.5.2016.

Grönholm, Marcus. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 17.5.2016.

Haapala-Kirsanova, Anna. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 12.5.2016.

Hindersson, Michaela. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 4.5.2016.

Lassila, Maarit. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 11.5.2016.

Sirviö, Sandra. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 5.5.2016.

Sjöström, Mari. 2016, Intervju om idrott som kulturform [muntl.]. Intervju 11.5.2016.

BILAGOR / APPENDICES

BILAGA 1/3 VERKSAMHETS BIDRAG 2015 KULTUR

INGÅ KOMMUN
INKOON KUNTA

Ansökan om verksamhetsbidrag 2015 – kulturorganisationer

Bil. BI 1, 4/54/6/15

Nio organisationer har ansökt om kulturverksamhetsbidrag inom ansökningstiden. Bildningsnämnden skall besluta hur de budgeterade medlen, 12 750 €, skall fördelas på basen av de existerande riktlinjerna (BI/28/2015).

Kommunen har kungjort om anhållandet av verksamhets- och projektbidrag. Ansökningarna finns till påseende under mötet och i bildningskansliet.

Närmare redogörelse över ansökningarna som bilaga.

Följande föreningar har anhållit om verksamhets- och/eller projektbidrag inom utsatt tid:

Ansökt understöd 2015:	Ansökt i €:
Degerby Ungdomsförening	2000
Do Re Mingå	400
Ingå Folkdansare	1560
Ingå Pensionärer	800
Inkoon eläkkeensaajat	1000
Konstens Vänner i Ingå	2000
Merituulen vanhempainyhdistys	665
Musik vid havet	9500
Nylands Hantverk	1500
Ansökta summan totalt	20 425

Följande föreningar har lämnat in sin ansökan försenat	Ansökt i €:
Dal daghemsföräldraförening (9.4)	1000
Pensionärsföreningen Fagervik (11.5)	300

På basen av ansökningarna föreslås att bildningsnämnden delar ut 12 750 €.

Beredare: kultursekreteraren

Förslag:

Bildningsnämnden beslutar dela ut verksamhets- och projektbidrag enligt följande:

Degerby Ungdomsförening	200 €
Ingå Folkdansare	1400 €
Ingå Pensionärer	350 €
Inkoon eläkkeensaajat	350 €
Konstens Vänner i Ingå	1400 €
Merituulen vanhempainyhdistys	665 €
Musik vid havet	7785 €
Nylands Hantverk	600 €

INGÅ KOMMUN
INKOON KUNTA

Ansökan om verksamhetsbidrag 2015 – idrottsorganisationer

Bil. BI 7/57/6/15

15 organisationer har anhållit om verksamhets- och/eller projektbidrag inom ansökningstiden. Bildningsnämnden skall besluta hur de budgeterade medlen, 16 125 euro, skall fördelas på basen av de existerande riktlinjerna (BI/202/2015).

Kommunen har kungjort anhållandet om verksamhets- och projektbidrag. Ansökningarna finns till påseende under mötet och i bildningskansliet.

Närmare redogörelse över ansökningarna som bilaga.

Följande föreningar har anhållit om verksamhets- och/eller projektbidrag inom utsatt tid.

Ansökt bidrag 2015	Ansökt i €
Aktivviratsastajat	1200
Baröunds segelklubb	3000
Bågskytteförening Falcon	5200
Energy Dance Center	7000
Folkhälsan i Degerby	1500
Föreningen Folkhälsan i Ingå rf	1000
IIF Fotboll	12000
Ingå gymnastikförening	2000
Ingå idrottsförening	7850
Inkoon voima	2220
Länsi-Uudenmaan pyöräilijät	500
Länsi-Uudenmaan suunnistajat	1000
Merituulen koulun vanhempainyhdistys	1270
OK Raseborg	1000
Raseborgs skyttar	1800
Ansökta summan totalt:	47440

På basen av ansökningarna föreslås att bildningsnämnden delar ut 16 125 euro.

Beredare: förvaltningschefen

Förslag:

Bildningsnämnden beslutar att dela ut verksamhets- och projektbidrag enligt följande:

Aktivviratsastajat	350
Baröunds segelklubb	500
Bågskytteförening Falcon	700
Folkhälsan i Degerby	1000
Föreningen Folkhälsan i Ingå rf	2000
IIF Fotboll	5000

INGÅ KOMMUN
INKOON KUNTA

Ansökan om verksamhetsbidrag 2015 – ungdomsorganisationer

Bi. BI 6/56/6/15

Nio organisationer har ansökt om ungdomsverksamhetsbidrag inom ansökningstiden. Bildningsnämnden skall besluta hur de budgeterade medlen, 11 250 €, skall fördelas på basen av de existerande riktlinjerna (BI/220/2015)

Kommunen har kungjort om anhållandet av verksamhets- och projektbidrag. Ansökningarna finns till påseende under mötet och i bildningskansliet.

Närmare redogörelse över ansökningarna som bilaga.

Följande föreningar har anhållit om verksamhets- och/eller projektbidrag inom utsatt tid:

Ansökt understöd 2015	Ansökt i €
Barösunds Ungdomsförening	1000
Degerby Ungdomsförening	2400
Merituulen koulun vanhempainyhdistys	1000
Ingå scouter	2000
Inkoon Samoilijat	2100
Mannerheimin lastensuojeluliiton Inkoon yhdistys	800
Vistnäs Hembygdsförening r.f.	1200
Almus r.f.	-
Wau r.f.	6300
Totalt	16800

På basen av ansökningarna föreslås att bildningsnämnden delar ut 9500 euro.

Beredare: bildningschefen

Förslag:

Bildningsnämnden beslutar att dela ut verksamhets- och projektbidrag enligt följande:

Barösunds Ungdomsförening	1000
Degerby Ungdomsförening	2400
Merituulen koulun vanhempainyhdistys	1000
Ingå scouter	2000
Inkoon Samoilijat	2000
Mannerheimin lastensuojeluliiton Inkoon yhdistys	800
Vistnäs Hembygdsförening r.f.	300

Bildningsnämnden beslutar att behandla skilt Almus r.f.s ansökan om ordnandet av eftermiddagsverksamhet till Ingå kommun.